

Program wychowawczy > Klasa VII > Wartość I > Sens mojego życia. Kim jestem?

IV. NAUCZANIE RELIGIJNE

4.1. NAUCZANIE PAPIESKIE

„Pytanie o to kim jestem, stawiacie sobie zapewne już od dawna. Jest to pytanie poniekąd najciekawsze. Pytanie podstawowe. Jaką miarą mierzyć człowieka? Czy mierzyć go miarą sił fizycznych, którymi dysponuje? Czy mierzyć go miarą zmysłów, które umożliwiają mu kontakt z zewnętrznym światem? Czy mierzyć go miarą inteligencji, która sprawdza się poprzez wielorakie testy czy egzaminy?”

Jan Paweł II, Spotkanie Ojca Świętego Jana Pawła II z młodzieżą akademicką, Warszawa 3.06.1979, Prawdziwy wymiar człowieka, w: Jan Paweł II, *Wypłyni na głębię! Ojciec Święty do młodych Polaków*, Instytut Wydawniczy PAX, Warszawa 2006, s. 7.

„Odważcie się przyjąć tę miarę, którą pozostawił nam Chrystus w wieczniku Zielonych Świąt, a także w wieczniku naszych dziejów. Odważcie się spojrzeć na swoje życie w jego bliższej i dalszej perspektywie, przyjmując za prawdę to, co św. Paweł napisał w swoim Liście do Rzymian: „Wiemy przecież, że całe stworzenie aż dotąd jęczy i wzdycha w bólach rodzenia” (Rz 8,22) – czyż nie jesteśmy świadkami tych bólów? Bowiem „stworzenie z upragnieniem oczekuje objawienia się synów Bożych” (Rz 8,19). A więc oczekuje nie tylko na to, że uniwersytety i różnego typu wyższe uczelnie, a przedtem średnie, a przedtem podstawowe szkoły przygotowują inżynierów, lekarzy, prawników, filologów, historyków, humanistów, matematyków i techników, ale oczekuje na objawienie się synów Bożych! Oczekuje od was tego objawienia – od was, którzy w przyszłości będziecie lekarzami, technikami, prawnikami, profesorami... Zrozumcie, że człowiek stworzony przez Boga na Jego obraz i podobieństwo, jest równocześnie wezwany w Chrystusie do tego, aby w nim objawiło się to, co jest z Boga. Aby w każdym z nas objawił się w jakiejś mierze Bóg. Pomyślcie nad tym! Wchodząc na szlak mojej pielgrzymki po Polsce – do grobu św. Wojciecha w Gnieźnie, św. Stanisława w Krakowie, na Jasną Górę – będę wszędzie prosił z całego serca Ducha Świętego: o taką dla was wiadomość, o takie poczucie sensu i wartości życia. O taką przyszłość dla was, o taką przyszłość dla Polski”.

Jan Paweł II, Przemówienie do młodzieży akademickiej zgromadzonej przed kościołem św. Anny w Warszawie, 03.06.1979, Dary Ducha Świętego dla prawdziwego wymiaru człowieka, w: Jan Paweł II, *Pielgrzymki do Ojczyzny: 1979,1983,1987,1991,1995,1997, 1999, 2002. Przemówienia, homilie*, wyd. Znak, Kraków 2006, s. 28-29.

„Życie nie jest zwyczajnym następstwem praw i przypadkowości materii, ale we wszystkim i równocześnie ponad wszystkim jest osobowa wola, jest Duch, który w Jezusie objawił

20^{lat} Mazowsze

Program wychowawczy > Klasa VII > Wartość I > Sens mojego życia. Kim jestem?

się jako Miłość. Sarkofagi z początków chrześcijaństwa obrazują to pojmowanie nadziei, bowiem w obliczu śmierci pytanie o sens życia jest nieuniknione. Postać Chrystusa przedstawiają na antycznych sarkofagach przede wszystkim dwa obrazy: filozofa i pasterza. Na ogół filozofia nie była wówczas rozumiana jako trudna dyscyplina akademicka, jak przedstawia się ją dzisiaj. Filozof był raczej tym, który potrafił nauczać podstawowej sztuki: sztuki bycia prawym człowiekiem, sztuki życia i umierania”.

Benedykt XVI, enc. *Spe salvi*, 5-6, wyd. M, Kraków 2007.

4.2. PISMO ŚWIĘTE

„Panie, przenikasz i znasz mnie,
 Ty wiesz, kiedy siadam i wstaję.
 Z daleka przenikasz moje zamysły,
 widzisz moje działanie i mój spoczynek
 i wszystkie moje drogi są Ci znane.
 Ty ogarniasz mnie zewsząd
 i kładziesz na mnie swą rękę.
 Przedziwna jest dla mnie Twa wiedza,
 zbyt wzniosła: nie mogę jej pojąć.
 Ty bowiem utworzyłeś moje nerki,
 Ty utkałeś mnie w łonie mej matki.
 Dziękuję Ci, że mnie stworzyłeś tak cudownie,
 godne podziwu są Twoje dzieła.
 I dobrze znasz moją duszę,
 nie tajna Ci moja istota,
 kiedy w ukryciu powstawałem,
 utkany w głębi ziemi.
 Mnie w załążku widziały Twoje oczy
 i w Twojej księdze zostały spisane wszystkie;
 dni, które zostały przeznaczone,
 chociaż żaden z nich [jeszcze] nie nastał.
 Wybadaj mnie, Boże, i poznaj me serce;

Program wychowawczy > Klasa VII > Wartość I > Sens mojego życia. Kim jestem?

doświadcz mnie i poznaj moje troski,
i zobacz, czy jestem na drodze nieprawości,
a skieruj mnie na drogę odwieczną!” (Ps 139, 1-3.5-6.13-16.23-24)

„Popatrzcie, jaką miłością obdarzył nas Ojciec:

zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi:

i rzeczywiście nimi jesteśmy.

Świat zaś dlatego nas nie zna,

że nie poznał Jego.

Umiłowani, obecnie jesteśmy dziećmi Bożymi,

ale jeszcze się nie ujawniło,

czym będziemy.

Wiemy, że gdy się objawi,

będziemy do Niego podobni,

bo ujrzymy Go takim, jakim jest.

Każdy zaś, kto pokłada w Nim tę nadzieję,

uświęca się podobnie jak On jest święty” (1 J 3,1-3).

4.3. KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

„Pragnienie Boga jest wpisane w serce człowieka, ponieważ został on stworzony przez Boga i dla Boga. Bóg nie przestaje przyciągać człowieka do siebie i tylko w Bogu człowiek znajdzie prawdę i szczęście, których nieustannie szuka. Szczególny charakter godności ludzkiej polega na powołaniu człowieka do łączności z Bogiem. Człowiek jest zaproszony do rozmowy z Bogiem już od chwili narodzin: istnieje on bowiem tylko dlatego, że stworzony przez Boga z miłości jest zawsze z miłości zachowywany, i nie żyje w pełnej zgodności z prawdą, jeżeli w sposób wolny nie uzna tej miłości i nie odda się Stworzycielowi (KKK 27)”.

Por. KKK 28-35.